

ปกิณกะ

ผ้าจามห้ามล้อรถยนต์

ก้องเกียรติ ภูณัทกันทรารกร*

อ่านพบข่าวดีในบทความ “ฉลาดคิด” ของ
นิตยา คชินทร (nattayap@dailynews.co.th) ใน

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ.
๒๕๕๔ หน้า ๑๑ ดังตำแหน่งที่นำมาให้อ่านระดับความรู้กัน

ผ้าเบรกไร้ใยหินกับกรีนแท็กซี่

คงไม่ใช่แค่กระแส... แต่เป็นเรื่องของสุขภาพ โดยเฉพาะกับคนกรุงเทพฯ ที่ต้องใช้ชีวิตท่ามกลางภาวะมลพิษมากมาย

ซึ่ง “แร่ใยหิน” วัตถุอันตรายในการผลิตผ้าเบรกรถยนต์ ซึ่งใช้กันมาว่า 30-40 ปี ก็เป็นอีกหนึ่งอันตราย ที่จะมาพร้อมกับจราจรที่ติดขัดบนท้องถนนในปัจจุบัน

“ดร.สมชาย ฉัตรรัตน์” ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) บอกว่า ผ้าเบรกที่ทำมาจากแร่ใยหินนั้น แม้จะมีคุณสมบัติป้องกันความร้อนได้ดี แต่กลับมีโทษต่อสิ่งแวดล้อมทั้งมลพิษทางอากาศ และเป็นสารก่อมะเร็งหากมีการสะสมในปริมาณมาก ทำให้ปัจจุบันหลายประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ต้องออกกฎหมายห้ามใช้สินค้าหรือชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีส่วนผสมของสารที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับประเทศไทยแม้ยังไม่มียกกฎหมายบังคับใช้ แต่ก็อยู่ระหว่างการผลักดันให้กระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุมการใช้งาน และกำหนดเป็นวัตถุอันตราย และได้มีการรณรงค์ให้ผู้บริโภคหันมาใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้ไทยสามารถพัฒนาวัตถุดิบชนิดใหม่ใช้ทดแทนแร่ใยหิน และมีประสิทธิภาพในการใช้งานที่ทัดเทียมหรือดีกว่าเดิมอีกด้วย ซึ่งเรียกว่า “นวัตกรรมผ้าเบรกไร้ใยหิน” ผลงานการวิจัยและพัฒนาของ บริษัท คอมแพ็ค อินเดอร์เนชั่นแนล (1994) จำกัด ที่ได้รับการสนับสนุนจาก โครงการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรมไทย (ไอแทป) สวทช.

ดร.สมชาย

นายพีระ อิศระพิทักษ์กุล ผู้จัดการฝ่ายขายในประเทศไทย บริษัท คอมแพ็ค จำกัด กล่าวไว้ว่า บริษัทได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบอื่น ๆ

ทดแทนแร่ใยหินอย่างต่อเนื่อง จนประสบความสำเร็จในการพัฒนาผ้าเบรกไร้ใยหินจากเส้นใยธรรมชาติ 100% ไม่ใช่โลหะหนัก แต่มีคุณสมบัติระบายความร้อนได้ดี ไม่เกิดเสียงดัง จานเบรกไม่สึกหรอผิดปกติ และมีประสิทธิภาพการเบรกที่สม่ำเสมอในทุกช่วงอุณหภูมิและไม่เกิดฝุ่นดำติดล้อ

ทั้งนี้ ไอแทป สวทช. เป็นผู้จัดหาผู้เชี่ยวชาญด้านเบรกจากญี่ปุ่นเข้ามาถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับคอมแพ็ค โดยเรียกว่าเทคโนโลยี NAO (NON Asbestos Organic) นายพีระ กล่าวว่า เพื่อร่วมรณรงค์ให้ผู้บริโภคหันมาใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ได้มีการจัดโครงการ “กรีนแท็กซี่ บาย คอมแพ็ค” โดยมอบผ้าเบรกไร้ใยหินให้กับรถสองแถวเมืองพัทยาซึ่งได้ผลตอบรับที่ดีมาก ล่าสุด...เมื่อเดือนมิถุนายน

ที่ผ่านมาจึงได้ขยายโครงการมาสู่กรุงเทพฯ โดยมอบผ้าเบรกไร้ใยหินให้แก่แท็กซี่ จำนวน 500 คัน ภายใต้โครงการ “กรีน แท็กซี่ บาย คอมแพ็ค เบรก” ทั้งนี้หากผู้บริโภคให้การตอบรับดี ก็จะขยายโครงการไปสู่รถแท็กซี่ต่อไป สำหรับผ้าเบรกไร้ใยหินที่มอบให้ในโครงการกรีนแท็กซี่นี้ นายพีระ บอกว่า ออกแบบมาให้เหมาะสำหรับสภาพการใช้งานของรถแท็กซี่เมืองกรุงที่ต้องขับบนท้องถนนที่ติดขัด ทำให้ต้องเบรกบ่อยครั้ง นอกจากการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีราคาไม่แพง ไม่เกิน 300 บาท ต่อชุด

ซึ่งถือว่าไม่แตกต่างจากราคาผ้าเบรกเดิม ๆ แต่ช่วยลดภาวะมลพิษให้กับเมืองกรุงได้อีกด้วย!!!

นิตยา คชินทร
nattayap@dailynews.co.th

เมื่อได้อ่านข่าวนี้อแล้ว หลายคนอาจดีใจ แต่ก็อาจ
คิดว่าผ้าเบรกเนื้อใยหินกับผ้าเบรกใยหินจะเปรียบเทียบ
กันในด้านราคาและสมบัติความทนทานว่าแตกต่างกัน
มากไหม ถ้าเคยมีใครทำการศึกษาไว้บ้าง ก็น่าจะนำผล
ข้อมูลไปเผยแพร่เพื่อการอ้างอิงสนับสนุนตามหลักวิชาการ
มีฉะนั้นก็จะเป็นเพียงลมปาก ซึ่งวงการวิทยาศาสตร์จะไม่
เชื่อถือ ในสมัยก่อนอ้างกันว่าผ้าใยหินที่ใช้เป็นผ้ากรูงาน
ห้ามล้อและผิวหน้าครัตซ์เพื่อป้องกันการเสียดสีสึกหรอนั้น
ต้องเปลี่ยนบ่อยมาก และทำให้ตัวจานโลหะเสื่อมเสียหาย
เร็ว ต้องเปลี่ยนบ่อยเช่นกัน ผิดกับการใช้ผ้าเบรกเนื้อใยหิน
ซึ่งใช้ได้ทนทานนานเป็นปี^๑ นอกจากนั้นยังมีรายงานการ
ศึกษาร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยมหิดลกับกระทรวง
สาธารณสุข ที่ติดตามตรวจวิเคราะห์ฝุ่นใยหินในตัวอย่าง
อากาศท้องถนนกรุงเทพมหานครในช่วงเวลาจราจรหนา
แน่น แต่ไม่พบฝุ่นใยหินเลย^๒ ดังนั้นสำหรับนัก
วิทยาศาสตร์แล้วจะต้องการข้อมูลที่ชัดเจน ซึ่งหวังว่าจะมี
ผู้นำผ้าเบรก ๒ ชนิดไปศึกษาเปรียบเทียบกันให้เป็นที
กระจ่างชัด

เอกสารอ้างอิง

๑. Burgess WA. Asbestos products. In: Burgess WA, editor. Recognition of health hazards in industry. A review of materials and processes. 2nd Ed. New York: John Wiley and Sons, Inc. 1995:443-51. อ้างในตำรา อาชีวเวชศาสตร์ (สมชัย บวรกิตติ, โยธิน เบญจวง, ปฐม สวรรค์ปัญญาเลิศ, บรรณาธิการ) สำนักพิมพ์ กรุงเทพมหานคร, กทม; ๒๕๕๒ รวม ๖๖๕ หน้า.
๒. นันทา มาระเนตร, สมชัย บวรกิตติ, รัตนา ปิยะศิริศิลป์, ชินโอสถ หัสบำเรอ. ภาวะมลพิษ แอสเบสตอสในกรุงเทพมหานคร. สารศิริราช ๒๕๒๘;๓๗:๗๐๕-๘.